

Na 9. ročníku festivalu rozhlasových rozprávok sa ocitáte vo viacerých funkciách.

Áno. Je to už taká tradícia spolupráce s Vysokou školou muzických umení v Bratislave a jej Katedry bábkarskej tvorby. Študenti sú vyzvaní k vytvoreniu asembláží k súťažným titulom rozhlasových rozprávok každého Zázračného orieška. Tento rok som sa tejto výzvy zhostil ako pedagóg dvanástich študentov, pretože ako keby zázrakom, keď sme na Zázračnom oriešku, tak je 12 titulov a 12 študentov.

Stáli ste pri zrode festivalu. Ako ho vnímte?

Zázračný oriešok je zázračný aj od slova "zázračný" (úsmev) a zázračné veci sú tie, ktoré je ťažko uveriť. Je ako víno, ktoré zreje. Každý ročník je lepší a košatejší. Keď som videl tohtoročný program, tak som ani nepočítal to množstvo kvalitných sprievodných podujatí, lebo sa to ani nedalo. Veď len teraz sme otvárali štyri či päť výstav (streda 18. máj 2016 - vernisáže výstav Štvorcové oriešky, Slniečko, Kde bolo tam bolo je, Obrázky kúzelné i hávedné, pozn. red.). Už ma bolia nohy (úsmev), a to je každý deň od včerajška do piatku, od rána až do večera a nie sú to žiadne druhoradé akcie. Všetko je to na najvyššej úrovni, schádza sa tu to najlepšie, čo v tejto oblasti na Slovensku je. Je to vďaka skutočne neveriteľnej práci riaditeľky piešťanskej knižnice Margity Galovej, ktorá vie v dnešnej dobe spraviť takéto zázračné podujatie.

Počas otváracieho večera sa odovzdávala Zvláštna cena Literárneho informačného centra (LIC) – Cena Márie Ďuríčkovej, určená autorovi v oblasti detskej tvorby za významný umelecký prínos. Jej laureátom sa stal rozprávkár Ján Uličiansky. Ako by ste charakterizovali vzájomné vzťahy?

S pánom rozprávkárom Jánom Uličianskym sa už poznáme rozprávkových sto rokov, pretože keď som končil vysokú školu, tam to všetko začalo, on bol dramaturgom a režisérom košického bábkového divadla. Robili sme spolu moju absolventskú inscenáciu autora Jána Milčáka s hudbou Jara Filipa. Okrem divadla začala spolupráca aj na jeho knižkách a ak dobre počítam, tak som mu ilustroval asi najviac knižiek. Sme aj kolegovia na vysokej škole a sme veľmi, veľmi, veľmi dobrí priatelia a to slovo priateľ je možno aj málo, my sme takí ľudia, že niekedy si veci ani nemusíme hovoriť, stačí sa nikdy len pozrieť, možno jedno-dve slová a už vieme o čom je reč.

Blíži sa okrúhle výročie orieška. Ako sa cítite na pôde, na ktorej sa to celé realizuje?

Celú túto pôdu by som nazval ako tzv. renesančný inkubátor, pretože okolo takýchto ľudí sa zhromažďujú a nabaľujú ďalší ľudia, ktorí majú podobné zmýšľanie. Myslím si, že sú to dve vedúce osobnosti, o ktorých bola reč – pán profesor Janko Uličiansky a pani riaditeľka Margita Galová, ktorí silou svojej osobnosti a všetkým tým, čím ešte disponujú, tak naozaj vytvárajú to čo sa tu deje. Ján Uličiansky je, doslova, renesančný, pretože je schopný spolupracovať absolútne profesionálne ako s muzikantom, keď sa niečo natáča, tak so strihačom a zvukárom. Keď je choreograf, rozumie choreografii. Keď sa rozpráva so scénografom alebo ilustrátorom, tak nie že by mu prikazoval, ale je dobrým oponentom a ešte neviem čo všetko – je vynikajúcim dramaturgom, človekom, ktorý vie veľmi pekne rozprávať bez prípravy, je to človek, ktorý má aj dar písmen a vie aj nádherne písať. Možno vie ešte aj také veci, o ktorých ani ja neviem (úsmev).

Ďakujeme za rozhovor. Želáme, nech vám spoločné priateľstvo vydrží ešte veľa rokov a prajeme veľa úspechov!

Akcia: Čo sa skrýva v oriešku

Dátum: 18.5. 2016

Autor rozhovoru: Katarína Beňová